

پاکستان واقع بین میشود

اخیراً پاکستان قدیمی مشکوک در سیاست بین‌المللی برداشت و در صدد برآمد که انجمنی اسلامی از نخست وزیر انگلستان کشورهای مسلمان بپای سازد اما نو میدشد. نو میدی در این امر توأم با خطر روز افزون بحران اقتصادی صفت حقیقت یعنی اورا که در اوائل دوره مستملکه شدن داشت از تو بجهلوه آورد. در آن اوان چون پاکستان بسرو صورت دادن امور داخله سرگرم بود فرصت نیافت که دنبال ترویج مردم و مسلک برود، اما همینکه امور سیاسیش قوام، و وضع اقتصادیش نُضج گرفت و در شوراهای سازمان ملل آبروئی تحصیل کرد بعنوان بزرگترین دولت اسلامی خیال بست که در شرق میانه مقامی والا بست آرد. ملاها و جمی دیگر بنمایندگی عامه اصرار ورزیدند که دولت جنبه اسلامیت را در امور بر جنبه های دیگر غلبه دهد، و معتقد بودند زمانی در رسیده که دنیا بکام اسلام خواهد شد. پس از قتل لیاقت علیخان این گروه فراوان نیرو گرفت.

باهمه اینها دولت از ورود بسیاست پیچ در پیچ شرق میانه پرهیز میکرد و مدت‌ها گذشت تا عاقبت راضی شد که بعرصه کشمکش سیاسی وارد شود. پاکستان دلش میخواست که با کشورهای میانه روابط فرهنگی و اقتصادی داشته باشد و بس، اما پس از

* این مقاله در مجله معروف اکونومیست شماره ۱۹۵۲۰۴۱ انتشار یافته و آفای علی محمد عامری استاد ادبیات انگلیسی و فارسی ترجمه فرموده‌اند. تأثیر این مقاله در عالم سیاست چندان بود که آقای ضفر اللہ خان وزیر امور خارجه پاکستان در طی نطق خویش در مصائب آن بعثت کرد که ماجهله‌ای چند از سخنان وی را از روزنامه‌های ظهران (۱۳ خرداد ۱۳۲۱) نقل می‌کنیم:

«وزیر خارجه پاکستان آنکه بیعت در باره مقاله اخیر مجله اکونومیست، پرداخت و در این مورد دخاطر نشان ساخت که اگر فکر کنم آنها (یعنی ایران و مصر) اشتباه می‌کنند هر گز از آنها باین دلیل که مسئله‌اند پیشنهاد نمی‌کردم»

ضفر اللہ خان اضافه کرد که پاکستان نسبت باندونزی و مرافق و تونس نیز اظهار همدردی می‌کند.... پاکستان با اتحادیه عرب که بصلاح مسلمانان کارمند کنند هر گز مخالفت نکرده است...» خوانند کان محتمم توجه می‌فرمایند که بیکانگان تاجه حد در ایجاد سو، ظن "میان ملل مسلمان و کشورهای دوست تبلیغات ناروا میکنند، غافل از اینکه اکنون اینگونه نفاق‌ها و «سم‌باشی» ها کمتر تأثیری ندارد. (مجله یقما)

اینکه در ماه فوریه سر ظفر اللہ خان [وزیر امور خارجه] بپایتخت های کشورهای اسلامی سفر کرد ناگهان ورق برگشت و چون پاکستان بازآمد از نخست وزیران دوازده مملکت اسلامی بکراچی دعوت کرد تا در باب مصالح مشترک بتعاطی افکار پردازند.

در همین ایام نمایندگان پاکستان در شورای امنیت به حمایت ملیون تومن برخاستند و علاقه و حرارتی بیش از آنچه در نزاع ایران و مصر با بریتانیا ظاهر ساختند درین باب بخراج دادند. از قرائیں چنین معلوم میگشت که پاکستان بهوس کسب مقامی هم در شرق میانه وارد معراج که شده است.

ستی گرفتن جهاد

اکنون معلوم گشته که فکر ید شنها در تشکیل انجمن مشاوره نخست وزیران غلط بوده و بنابرین نقشه اتحاد اسلام متزلزل شده است. اصلاً موضوع دعوت، ایجاد حسد و سوء ظن کرد مخصوصاً که درین ایام رئیس سابق اتحادیه مسلمین میگوشید تاجعیتی بنام سازمان ملی مسلمین فراهم سازد و اتحادیه عرب را منحل نماید. در اوائل ماه جاری نمایندگان آن در گراچی گرد آمدند. اگر چه چندین دولت که مصر از جمله آنها بود بر عایت ادب دعوت ظفر اللہ خان را پذیرفتند اما کسانی خارج از جمع دولتیان باین ییشنهاد روی خوش نشان ندادند. مثلاً رئیس جامعه الازهر اظهار داشت که پاکستان پر بیازی انجمن سازی پرداخته، و بی تردید اشاره اش بانجمن اسلامی اقتصادی و انجمن عالم اسلام بوده است. شدیدترین ضریب را ترکیه وارد ساخت و بدلالات تضمی فهماند که با مجلس مشاوره موافقت ندارد و اصلاً دسته بندهای سیاسی که بنیادش بر مذهب است چنگی بدلاش نمیزند.

انصراف پاکستان از نظر خویش عجب آور است. روزنامه های طرفدار این فکر هم اکنون لحن خود را تغییر داده اند. روزنامه های چون «طlosure» که زبان حال اتحادیه مسلمین است صراحة میگوید «موقع آن رسیده است که طبقه روشن فکران و درس خواندگان توجه نمایند که دویین بدنبال کشورهایی که وضع اقتصادی و دیگر امور شان از وضع خود متمزلزل تر است، و به چوچه قادر بکومک نیستند، بر شان وشوکت بین المللی پاکستان نمی افراشد». ازین گفته بوی واقع یعنی بمشام میرسد و بنابرین بعيد است که ازین پس

پا کستان بتعصب اسلامیت بی مطالعه و بهوای نفس در کشمکش ایران و مصر با بریتانیا مداخله کند . روزنامه دیگری در کراچی از دست ملاه‌اگریان میدرد و از نفوذ آنان در حیات جامعه سخت مینالد . سرطفر الله خان نیز در باب روش سیاسی اخیر دفاع مانند بیاناتی کرده و مؤکد ساخته که پا کستان هرگز بفکر انحلال اتحادیه عرب نبوده و ابداً در صدد تحصیل پیشوائی عالم اسلام نیست .

کارهای ضروری در کشور

عدول پا کستان از نظر خوبیش ممکن است در سیاست خارجی تأثیر دور و دراز داشته باشد . هیچ دلیل ندارد که پا کستان از حمایت تونس در سازمان ملل متعدد شرمنده باشد چه نه غرضی نهانی او را بر آن کار و اداسته و نه هنوز درین باب بفکر نمایش و مسالمت با فرانسه و دول معظم دیگر افتاده است . باهمه اینها احتمال میرود که حرارتی در موضوع اتحاد اسلام رو بخاموشی نهد . امیدچنان میرود که پا کستان از ترکیه یندگیر و چون او غرب را قبله حاجات کند ، مخصوصاً که بهمین زودیها قضیه کهنه کشمیر نو میشود . حکومت پا کستان بیش از آنچه میتواند کار دارد و مصلحت است که اوقات را صرف تدبیر منزل کند . در وضع قوانین اجتماعی هم ممکن است جلو نفوذ مخالفان اصلاحات و دشمنان بیداری افکار که خود را تنها حاکم و مفسر دستورهای اسلامی میشمارند بگیرد و این نو قدر تان را باری دیگر بر خر خودشان نشاند .

تفییر ناگهانی وضع اقتصادی هم تغییر نظر پا کستان مدد داد . در دو سال اخیر که از حسن اقبال دخل بر خرج فرون شد پا کستان می پندشت که بیاری خدا ایام همیشه بکام خواهد ماند ، اما درین دو ماہ آخر ناگهان ملتافت شد که بازار عالم بمواد خام مخصوصاً از آن نوع که پا کستان دارد پر است . این دولت چون همه دولتهای دیگر عالم در رفع خطر کنند جنبید و اکنون کار بجهانی رسیده که افرادی دولتی و غیر دولتی معتقد شده اند که حقوق گمر کی صادرات باید لغو شود یا قیمت روپیه تنزل بیابد . اگر چه حقوق گمر کی پشم را اخیراً از میان برداشته اند با اینحال گمان نمیرود که پشم پا کستان با هندوستان که قیمت روپیه را پایین آورده در بازار بتواند رقابت کند . هر چند در حقوق گمر کی چای مختصر تحقیقی قائل شده اند وضع فروش این کالا هم پریشانی

گرفته است. پوست گاو و گوسفند وینه و سط اصلا خریدار ندارد و بازار کنف وینه مرغوب هم بی روق است. دولت رفیاد زارعان دلالان رسیده و تعهد کرده که ذخایر آنان را بقیمتی نازل بخرد و این تعهد بار سنگینی است. اوضاع و احوال دلالت دارد بر اینکه دولت ناچار است برنامه وسیع و مفیدی را که در دست دارد مختصر کندواز مخارج مبلغی هنگفت بکاهد. باکستان از رواج بازار مدتی نیک مقتمع شد اکنون بد نیست که مدتی هم بکسادی و بی رونقی (معانی مختلف آن) سر کند.

نوبخت

سراینه شاهنامه نوبخت
رئیس کتابخانه سلطنتی ایران

لشکر مژگان

باز نشان بر گرفت لشکر مژگان تو بر صفت دلها مزن جان من و جان تو
جمع نیاید بوصفت حال پریشان من در نظر آرم اگر موی پریشان تو
گوهر طبع مرا گر بستانی بها
میدهم و میخرم گوهر دندان تو
گر تو بفصل بهار سوی گلستان شوی
غنجه حسودی کند بر لب خندان تو
ور تو بدبیال گوی پا بنهی در رکاب
کیست که سرنفکنند در خم چو گان تو
که شنود رُکفلر قصه حسن ترا
خود را اشقا است جمع کن و سان بین
ثروت خود را کند خرج شبستان تو
هر که ترا عاشقا است کا آیدو بیند چشم
تا بدھد انگلیس باج بایران تو
منکر محشر کجاست کا آیدو بیند چشم
روز قیامت پیاست در شب هجران تو
بخت سخن نو کند بخت ثناخوان تو
خاماً «نوبخت» تو بخت سخن نو کند